

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10-09-16666 שניאורסון נ' צורי

בפני כב' השופט יובל גזית

אודליה אסתר שניאורסון

תובעת

נגד

יעקב צורי

נתבע

פסק דין

- 1
- 2 .1. עסקינן בתביעה בהתאם לחוק התקשורת (בזק ושרותים), התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").
- 3
- 4 .2. בסעיף 30א לחוק (שיגור דבר פרסומת באמצעות מתקן בזק) נאסר על מפרסם לשלוח דבר
- 5 פרסומת לנמען, לרבות באמצעות דואר אלקטרוני ללא קבלת הסכמה מפורשת מראש
- 6 ובכתב של הנמען.
- 7 בסעיף 30א(י)(5)א(א) נקבע, כי למפרסם לא תהיה הגנה, בין היתר במקרה שבו שיגור דבר
- 8 הפרסומת נעשה לאחר שניתנה למפרסם הודעת סירוב מאת הנמען.
- 9
- 10 .3. על מנת שהוראות החוק ייאכפו מצא המחוקק לנכון לקבוע פיצוי לדוגמא אשר אינו מחייב
- 11 הוכחת נזק של הנמען לנפגע וזאת עד לסך של 1,000 ש"ח בגין כל דבר פרסומת שקיבל
- 12 הנמען, בניגוד לחוק (סעיף 30א(י)(1)).
- 13
- 14 .4. מאחר והתביעה הינה תביעה קטנה ולאור המטרות של הדיון בבית משפט לתביעות קטנות,
- 15 היינו שהדיון יהיה קצר, מהיר ויעיל, פסק הדין ינוסח בקצרה תוך התייחסות לסוגיות
- 16 המהותיות.
- 17
- 18 .5. אליבא דהתובעת שלח הנתבע אליה תשעה פרסומים של גוף המתקרא "אור לקשיש". יצוין
- 19 כי מעמדו המשפטי של גוף זה, לא הובהר במהלך הדיון ולא ברור האם מדובר בחברה
- 20 בע"מ, בעמותה, ולא התבררו פרטים נוספים על מפעילי הגוף דנא.
- 21
- 22 .6. התובעת ציינה ואף הראתה בנספחי התביעה, כי ביקשה להסיר את כתובתה מרשימת
- 23 התפוצה, אך על אף פניות מסוגים שונים אל הנתבע, המשיכה לקבל את הפרסומים.
- 24

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10-09-16666 שניאורסון נ' צורי

7. מנגד, טוען הנתבע כי כאשר לבקשותיה של התובעת להסיר את כתובתה מרשימת התפוצה, נענתה התובעת כי הכתובת היא odelya@arnon.co.il, הכתובת ממנה נשלחו הודעות הסיור וההסרה, אינה מופיעה ברשימת הדיוור של הנתבע, ועל מנת למצוא את המקור השולח, ביקש מהתובעת ליצור עימו קשר, ואף התנצל אם נגרמה אי נעימות או טרדה לתובעת.
- לגירסתו של הנתבע, התובעת מיאנה לשתף פעולה ולא ביצעה פעולות פשוטות ובסיסיות אשר היו מביאות להפסקת משלוח הפרסומות.
- כך למשל, אם היתה שולחת את הדואר האלקטרוני אל הנתבע באמצעות שימוש בתיבה "העבר" ולא בתיבה "השב" היה מתאפשר לנתבעת לאתר את המקור השולח.
- בנוסף, אילו היתה התובעת יוצרת עם הנתבע קשר טלפוני למספר הטלפון שציין בפנייתו אליה, אזי היו מפסיקים הפרסומים.
8. עוד טוען הנתבע, כי ההודעה שקיבלה התובעת הגיעה מדומיין משותף office@arnon.co.il.
9. כמו כן, טען הנתבע כי בדיעבד התברר כי כתובתה של התובעת ברשימת הדיוור הופיעה כ- odelia@arnon.co.il ולא כ- odelya@arnon.co.il.
10. שני בעלי הדין העידו בפני ביהמ"ש. המבקשת אף העידה מטעמה מומחה – מר שחר פרמון.
11. עדותו של המומחה לא תרמה דבר לבירור העובדות, שכן המומחה לא הצליח להצביע בהתאם ל-1/ת על המקום ממנו נשלח הדואר האלקטרוני אל התובעת. יתר על כן, מעדותו עולה כי ניתן היה להתחקות אחר השולח, אך הדבר לא נעשה.
- לא זו אף זו, שהרי מסעיף 5 לכתב ההגנה עולה כי הנתבע אינו מתכחש לשליחת הדואר האלקטרוני.
12. התובעת הפנתה לפסק הדין שניתן בת"ק 1947/09, **חנית אטדגי נ' חב' בלקין תקשורת בע"מ**, בביה"מ לתביעות קטנות, י-ם.
- המקרה שנדון בפסה"ד אליו הפנתה התובעת, דומה למקרה שלפנינו, אך אינו זהה. שם, נשלחה כמות גדולה ביותר של דואר אלקטרוני לתובעת ושם נתבקשה התובעת לבצע פעולה אחרת לשם הפסקת הפרסום, פעולה שככל הנראה לא יכלה לבצע מסיבות טכניות.
13. הפינוי העונשי נועד להרתיע את המפרסמים ולעודד את הנפגעים לפנות לבית המשפט בכדי שתושג האכיפה הרצויה.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10-09-16666 שניאורסון נ' צורי

- 1
2 יחד עם זאת, המטרה הבסיסית הינה אכיפה ולא התעשרות של הנפגעים או ניסיון לגבות
3 כספים בכל מקרה גם אם התנהלותם אינה חפה מטעויות.
4
5 14. התרשמתי כי התובעת עומדת יותר על הפיצוי הכספי ופחות על הפסקת משלוח הפרסומים
6 ושאינה מוכנה להידבר עם הנתבע, בבחינת ייקוב הדין את ההר.
7
8 15. אין חולק כי נשלחו תשעה פרסומים לתובעת.
9
10 16. אף על פי כן, גם התובעת אינה חולקת על כך שבשל שינויים שנעשו במערכת המחשוב
11 במשרד בו היא עובדת ולמרות שכתובתה כביכול odelya@arnon.co.il, הרי שהפרסומים
12 נשלחו לכתובת אחרת - odelia@arnon.co.il ועדיין הגיעו אליה.
13
14 17. התובעת טוענת כי לא היתה מודעת לכך מלכתחילה ולא הוכח אחרת.
15 ברי כי משהתובע קיבל את הבקשה להסרה וחיפש את כתובת התובעת ברשומות הדוור
16 שלו, הדבר לא צלח.
17 (החלק הרלוונטי ברשומות הדוור צורף לכתב ההגנה).
18
19 18. לא זו גם זו, הנתבע ביקש שהתובעת תשלח לו את הפרסום באמצעות שימוש כתובת
20 "העבר" במקום "השב".
21 אין פשוט מכך.
22 אך התובעת בחרה שלא לעשות כן.
23
24 19. התובעת הסבירה מדוע לא יצרה קשר טלפוני עם הנתבע אך, בכל הכבוד, איני מקבל הסבר
25 זה.
26 דווקא משום טעם זה היה פשוט וודאי מצד התובעת אם היתה יוצרת קשר טלפוני עם
27 הנתבע.
28
29 20. לטענת התובעת מבחינתה ניתן היה למנוע את הגשת התביעה, עד הפעם השמינית בה
30 התקבל הפרסום.
31
32 21. בנסיבות העניין נראה לי כי לנוכח התנהלות הצדדים כאשר מחד גיסא הנתבע שולח את
33 הפרסומים ולא דואג להסרת כתובת הנתבעת ולמרות הפניות הרבות לא מבצע את הבדיקה
34 שהביאה בסופו של דבר למציאת הכתובת כפי שעשה לאחר שהוגשה התביעה, ומאידך גיסא

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 10-09-16666 שניאורסון נ' צורי

- 1 אי ביצוע פעולות בסיסיות מטעם התובעת על מנת להפסיק את הפרסומים, הרי שיש לחייב
2 את הנתבע בגין משלוח הפרסומים השמיני והתשיעי בלבד.
3
4 22. כמו כן ולנוכח הנסיבות שפורטו, איני מוצא לנכון לחייב בפיצוי המירבי האפשרי אלא
5 להסתפק בסך של 500 ₪ בגין כל פרסום ובסה"כ 1,000 ₪.
6
7 23. הנתבע גם יישא באגרת בית המשפט ובהוצאות בסך של 350 ₪.
8
9 24. מאחר ועדותו של המומחה היתה מיותרת, תישא התובעת בשכרו.
10
11 ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 ימים מיום שהצדדים יקבלו את פסק
12 הדין.
13
14 המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.
15
16 ניתן היום, כ"ח שבט תשע"א, 02 פברואר 2011, בהעדר הצדדים.
17

- 18 יובל גזית, שופט
19
20
21
22
23